

Người nữ binh không số quân trên kháng tuyến tử thủ Ba Tơ

Mùa Hè Quảng Ngãi 1972, những cơn gió Lào cháy đất, bóc da người lính trận. Bắc quân từ những vùng rừng núi Tây Trường Sơn ùn ùn vượt biên thủy Lào Việt áp lực khắp nơi trên khắp lãnh thổ miền Trung cần khô “mùa Đông thiếu áo Hè thời thiếu ăn” này. Bắc quân muốn đánh gục Quảng Ngãi bằng mọi giá, muốn xé xác miền Trung ra làm hai bằng mọi giá... trong âm mưu nhuộm đỏ miền Nam.

Người nữ binh QLVNCH không số quân trên kháng tuyến tử thủ Ba Tơ

Chỉ trong vòng một tháng, quận Mộ Đức đã hy sinh hai sĩ quan quận trưởng, chỉ khu Quế Sơn thất thủ và lọt vào tay Bắc quân thuộc Sư Đoàn chính quy 711. Trong một cuộc tiếp xúc ngắn ngủi với các phóng viên báo chí, Đại tá Ngô Văn Lợi, Tỉnh trưởng kiêm Tiểu khu trưởng Quảng Ngãi chỉ lên tám bản đồ, ông chưa nói ngay đến các trận đánh, các vị trí giao tranh, ông tức giận nói về

những hành động dã man của cộng quân khi đốt nhà, tàn sát đồng bào và bắt dân đưa lên núi:

- Các anh chị có tưởng tượng nổi cảnh quân cộng sản dùng đồng bào làm bia đỡ đạn một cách tàn bạo không? Họ đã làm điều đó khi đánh Pháp thời trước, nay họ xài lại cái trò dã man đó khi tấn công các vị trí chúng ta. Họ đốt nhà đồng bào quanh căn cứ mỗi khi tấn công chúng ta. Nỗi đau xót của chúng ta là phải chứng kiến cảnh bà con gục chết giữa hai lần đạn, trong trong biển lửa. Nơi nào còn lại họ lừa đồng bào không được, họ đốt sạch nhà dân! Dường như họ không còn là người Việt Nam!

Ông đưa bàn tay đặt lên tấm bản đồ với những nét đau uất hằn lên gương mặt. Bàn tay ông thu lại bóp hai bên vầng trán, xong ông chỉ từng điểm trên bản đồ:

- Sơn Tịnh, Minh Lang, Ba Tơ... nhà dân thành tro bụi dưới bàn tay cộng sản, không biết bao nhiêu người đã chết, không biết bao nhiêu người đã bị bắt đem vô rừng... và những bàn tay thấm máu đồng bào đó đang bung rộng trên hầu hết lãnh thổ Quảng Ngãi. Chi khu Ba Tơ là cái nút chặn chiến lược nằm sát biên giới Lào Việt sẽ là mục tiêu sinh tử cần phải nhổ của địch, và cần phải giữ bằng mọi giá của ta. Ba Tơ mất là Quảng Ngãi lâm nguy. Mất Quảng Ngãi là miền Trung bị địch cắt làm hai, nhưng chúng ta sẽ bẻ gãy ý đồ địch!

Chi khu Ba Tơ nằm giữa một vùng đồi núi chập chùng liếp liếp rừng xanh tiếp cận biên giới Lào Việt. Ba Tơ dân số khoảng 16 ngàn người với một căn cứ quân sự được Tiểu đoàn 69 BĐQ/Biên Phòng và 2 đại đội Địa Phương Quân khoảng 160 người trấn giữ. Ba Tơ như một con mắt, một cái ống nhòm bám theo các hoạt động địch, dòm ngó chân địch. Bắc quân xẻ núi vượt sông vô tận Kampuchea được mà không bùng nổ Ba Tơ để mở đường chiếm Quảng Ngãi, cắt miền Trung ra làm hai được là một nỗi bức tức của Hà Nội.

Núi Quảng Ngãi với Ba Tơ là một con lộ nhỏ như hương lộ, con đường phải qua những khoảng trống và tiếp theo là một hẻm núi hiểm trở chết người, nơi địch đã từng phục kích các quân xa và xe đồ của thường dân. Vượt qua được hốc núi hung hiểm này mới tới Ba Tơ. Vô hình chung, Ba Tơ bị thiên địa vây kín mà nếu đoạn đường hiểm trở này bị địch cắt đứt, Ba Tơ bị cô lập, và con đường thoát duy nhất của Ba Tơ là máy bay, con đường sống tiếp tế cho Ba Tơ cũng bằng máy bay.

Núp trên một mỏm núi xa xa phóng ống nhòm xuống căn cứ Ba Tơ, Tư lệnh chiến trường của Bắc quân thuộc Sư đoàn 3 Sao Vàng lầm bầm:

- Theo tin tức tình báo ta nhận được thì quân số địch chỉ khoảng hơn một tiểu đoàn, ta dùng một trung đoàn, tăng cường sơn pháo và một đại đội đặc công cường tập là bùng chúng ngay! Đồng chí nghĩ sao?

- Trên cơ bản lô gic, 4 đánh 1 là ta có thể thắng được, nhưng báo cáo đồng chí, quân trú phòng nguy là quân Biệt Động Biên Phòng, khả năng tác chiến của họ không thể coi thường được! Cái đám biên phòng này không thể xơi chúng dễ dàng. Hai đại đội Địa Phương Quân nguy cũng là loại khét tiếng khó xơi ở địa bàn này. Đề nghị chính ủy cho họp ban tham mưu sư đoàn, chỉ thị trung đoàn

nào thi hành lệnh trên, và cho học sa bàn tấn công gấp trong một tuần!

- Nhất trí với các nhận xét khá chính xác của đồng chí! Và tôi đề nghị giao cho Trung đoàn 42 cái vinh dự nhận và hoàn thành trách nhiệm cao cả do đảng và nhà nước ta giao phó! Chúng ta sẽ cho tăng cường thêm một đơn vị sơn pháo để dập Ba Tơ nát như Điện Biên Phủ!

Sau khi một số nhà dân bị việt cộng đốt cháy trong trận tấn công dò dẫm phản ứng và khả năng phòng thủ của Ba Tơ, Tiểu Khu đã tiếp tế một khối lượng lớn đạn dược, lương thực và thuốc men cho quân trú phòng. Tin tức hoạt động địch được theo dõi, cập nhật từng ngày, từng giờ. Trong khi các phương tiện phòng thủ Ba Tơ được tăng cường thì bên kia biên giới Lào Việt, cộng quân lập một căn cứ Ba Tơ thứ hai trên sa bàn, đặc công học ngày, học đêm làm sao có thể dứt điểm Ba Tơ ngay trong đêm đầu với một trận cường tập bằng biển người và pháo. Nhưng một điều địch quân không ngờ là ngoài quân số chính thức có số quân, có quân bạ, có thẻ bài... Ba Tơ còn có những nữ binh không số quân, những người đàn bà chiến đấu gan lì bên các ổ súng của chồng, kể cả những nhóc nhỏ con của các Địa Phương Quân trú phòng ở chung trong doanh tra.i. Các dây giao thông hào, các công sự phòng thủ, các ổ chiến đấu tua tủa những súng chĩa ra ngoài, những thùng lựu đạn, những thùng đại liên, những ống phóng M72... sẵn sàng ngày và đêm, sáng và tối... bất cứ lúc nào, khi bị tấn công, kháng tuyến bỗng chốc sẽ trở thành lưới lửa phản kích ngay lập tức.

Cũng như đa số anh em Địa Phương Quân khác, anh Bảy Địa Phương Quân, 4 năm lính, một con 9 tuổi, cu Thành, một vợ vừa cần thai ... sống với anh trong trại từ ngày cưới nhau. Chị Bảy tâm sự với bạn bè:

- Mình xuất giá thì phải tòng phu, “anh đâu thì em đó”, tui đâu có bỏ ảnh một mình trên cái chi khu Ba Tơ này được. Tui thương chồng tui, tui sống chết với ảnh. Tui đem cả thằng Cu Thành lên ở với ảnh trong cái tiền đồn heo hút này!

- Thế thì chị không sợ súng đạn sao?

- Thét rồi cũng quen! Có mấy lần việt cộng đánh đồn, ảnh bảo tui ở trong hầm, nhưng khi quay lại, ảnh lại thấy tui bên ca.nh. Cũng đỡ buồn trong những lúc ảnh chong con mắt nhìn ra bóng đêm, rồi khi bắn nhau với việt cộng, anh chỉ tui cách bắn nữa. Nay thì tui rành súng đạn lắm! Tui ném lựu đạn không xa, nhưng tui bắn cũng ngon lành không thua ai! Chị biết không, tui bắn rành rẽ cả M16 lẫn M79 đó! Đạn tui bắn hay đạn ảnh bắn, việt cộng trúng đạn cũng lãnh theo chết lẫn quay như thường!

- Chị chiến đấu như lính, vậy chị có được phát lương không?

- Làm gì có chuyện đó chị! Tui thương chồng, tui chiến đấu bên chồng, tui đâu màng mấy cái chuyện lương lậu! Không mất chồng, không mất đồn là tui vui rồi!

Thế nhưng, mùa hè năm nay, Ba Tơ bị cộng quân đe dọa nghiêm trọng hơn, anh Bảy nghe Trung đội trưởng đi họp về họp trung đội và anh biết tình hình vô cùng nguy hiểm trong những ngày tới, hay có thể cả trong đêm nay. Anh lo cho an nguy của vợ con, anh muốn chị Bảy đem cu Thành về phố ở nhà ngoại chờ

tình hình sáng sửa mẹ con hãy trở lại. Anh gọi vợ:

- Sáng mai có chuyến trực thăng tiếp tế và máy bay sẽ về lại Tiểu Khu, anh xin phép ông thẩm quyền cho mình và con theo máy bay về ở dưới ít hôm! Trên này bây giờ căng và nguy hiểm lắm!

- Không! Em và cu Thành ở lại với anh. Em mà về dưới đó, nghe việt cộng đánh đồn là em bỏ ngủ, bỏ ăn. Em đâu sợ chết! Em không về!

- Còn cu Thành! Con có muốn về ngoại ít hôm không?

- Không! Con ở lại với Ba!

- Con ở lại vương chân Ba! Con đâu giúp gì được Ba và mấy chú mấy bác khi việt cộng tấn công đồn? Lỡ việt cộng tràn vào đồn thì làm sao ba xoay xở mẹ và con?

- Con không vương chân ba đâu! Con mang đạn trong hầm ra cho Ba. Lỡ thua Ba chạy, con chạy theo. Ba đâu cần con như hồi nhỏ. Con ở lại với Ba nghe Ba!

Anh Bẩy bỏ thùng đạn xuống chân, đến ôm vợ và con vào lòng:

- Thôi được! Sống chết có nhau. Anh còn một cái áo giáp cũ để góc giường, tối nay em để bên cạnh và mặc vào khi phải ra giao thông hào với anh! Cu Thành ở trong hầm, khi ba gọi mới chui ra theo đường Ba thường chỉ con đi. Con không được bò lên mặt đất lượm dù hỏa châu như mấy lần trước khi súng còn bắn nghe chưa!

Thế là ụ súng của anh Bẩy lại có thêm một tay súng và một tiếp đạn viên chưa tới tuổi vào Thiếu sinh quân. Anh Bẩy tin ở khả năng phòng thủ và sức chiến đấu của đơn vị. Chiến đấu bên cạnh một tiểu đoàn Biệt Động Quân Biên Phòng lừng danh, anh và Đại đội ĐPQ của anh rất an tâm. Anh lại là người tin ở mệnh số. Ngày hai vợ chồng coi tuổi cưới nhau, ông thầy Đạt tướng số ở Quảng Ngãi bảo hai tuổi hợp nhau, không làm giàu nhưng thọ, “trăm năm hạnh phúc”, hai số này lấy nhau là tốt. Anh Bẩy nghĩ đi lính Địa Phương Quân đồn trú trên cái đồn để ăn pháo địch như vậy thì số nào giàu cho nổi, còn hạnh phúc thì có là cái chắc, chồng thương vợ, vợ không bỏ chồng trong lúc nguy nan như hôm nay... thì hạnh phúc là đúng quá rồi, còn cái chuyện sống trăm năm đầu bạc, rụng tóc rụng răng ... ui thì tới đâu hay tới đó, việt cộng bắn thì mình bắn lại, tên bay đạn gỏi, rủi may có số...

Ngày nóng đêm lạnh, những cơn gió núi về đêm tràn qua Ba Tư lạnh se người. Lại một đêm biên trấn chờ địch pháo, chờ địch tấn công bốn mặt. Các điểm nóng có thể địch gom quân làm tuyến xuất phát công đồn đã nằm trọn trên bản đồ không yểm và pháo binh. Các cuộc hành quân bung rộng ban ngày đã để lại cho địch vô số những mìn và trái sáng gài từ xa đến cận và sát vòng rào phòng thủ trước khi rút quân vào căn cứ. Những toán tiền sát kích đêm báo động đã nằm ở các điểm và tuyến dự phòng... Rừng xanh không có chân, núi không thể bò xiết vòng vây từ những cao độ, chỉ có con người, chỉ có đặc công, chỉ có Bắc

quân mới khả năng di chuyển khép nhỏ vòng vây Ba Tư, nhưng vòng vây đã giăng lưới lửa, vòng phòng thủ kín cơ hồ một con kiến chui vào không lọt. Bắc quân không thể chọn cái bất ngờ trong đêm nay, hay ngày mai.

Giữa đêm gió ngưng, tiếng xạt xào của lá biến mất, cứ điểm Ba Tư tưởng chừng đang vui trong giấc ngủ, nhưng không, cái im lặng chết người của đêm không một tiếng côn trùng đang báo hiệu một cái gì bất trắc, nguy biến, một trận tấn công phủ đầu, vui dã.p. Tất cả quân trú phòng đều chong mắt vào đêm đen.

Cạnh bìa rừng như có tiếng con chim giạt mình hốt hoảng xé kẽ lá bay vụt vào đêm đen. Một loạt trái sáng và claymore tự động nổ vang, chiếu tỏa rực một góc rừng phía Tây Bắc. Đại liên, M16 và phóng lựu từ bên trong dập ra đơn vị địch như mưa. Nhiều bóng đem quy xuống và những bóng đen khác giạt ra hai bên và tiến quân ào ạt vào hàng rào phòng thủ. B40. AK và các loại pháo địch tác xạ tập trung vào ổ đại liên của anh Bầy dọn đường cho toán đặc công cắt hàng rào kẽm gai mở đường tiếp cận kháng tuyến để tránh phi kích và pháo binh. Cùng lúc, các tuyến phòng thủ bên Biệt Động Quân cũng bị tấn công đồng loạt, song dường như Bắc quân có kế hoạch áp lực nặng hơn bên tuyến Địa Phương Quân với hy vọng chọc thủng hàng rào mặt này. Các loại thương liên và pháo địch cày tung tóe những mô bao cát trước mặt anh Bầy. Anh Bầy tay siết cò, vai đưa bá súng xoa qua lại, lưới lửa đan chéo vào các toán địch quân đồng như kiến. Khẩu đại liên của hạ sĩ Bình bên cạnh và khẩu của anh nổ không biết bao nhiêu thùng đạn anh không nhớ. Anh không quay lại, mắt chong về phía trước, miệng gọi chị Bầy:

- Em chuyển gấp thêm mấy thùng đạn đến sắp sẵn cho anh! Nhanh lên! Cạy nắp kéo sẵn mấy giấy đạn ra cho anh!

- Chỉ còn có 4 thùng anh ơi!

- Trời ơi! Tội nó xã lảng suốt đêm nay, 4 thùng sao đủ! Em theo giao thông hào vô hầm gọi Cu Thành phụ đem đạn ra cho anh, tiếp tế thêm vài thùng cho ổ bên phải của hạ sĩ Bình. Nhanh lên đi em!

Từ hôm đến giờ, khẩu đại liên của anh Bầy bắn không ngừng nghỉ. Khi chị Bầy trở ra với hai thùng đạn, cu Thành khệ nệ cong lưng mang theo ra một thùng. Anh Bầy bảo con:

- Con mang thùng đạn qua cho chú Bình! Nhiệm vụ của con là tiếp thêm đạn.

Ban ngày, quân trú phòng bung ra ngoài kiểm soát tình hình, đếm xác địch, đặt lại hệ thống mìn bẫy và trái sáng, cùng lúc bên trong anh em tu bổ lại hệ thống phòng thủ, tăng cường đạn dược tại chỗ các vị trí súng cộng đồng... Tất cả được lệnh ứng chiến tại chỗ. Đêm thứ hai, đêm thứ ba, địch trở lại tấn công nhưng cường độ nhẹ hơn, dường như hôm đầu địch tổn thất nặng. Các điểm pháo địch đặt quanh sườn đồi rút liên tục vào căn cứ Ba Tư không gây thiệt hại nhiều trên các công sự phòng thủ kiên cố, và có vẻ như địch muốn điều nghiên và điều chỉnh các vị trí cần tác xạ trong căn cứ bằng những đợt pháo ban đêm cho trận cường tập quyết liệt kế tiếp. Sau khi rút qua bên kia biên giới Lào Việt bổ sung quân số và điều chỉnh chiến thuật tấn công, Bắc quân sẽ ra tay trở lại..

Qua ba đêm bị tấn công mà nặng nhất là đêm đầu, số thương vong của quân trú phòng không đáng kể, đạn dược lương thực căn cứ đã chuẩn bị cho gần một tháng bao vây mà không cần tiếp tế. Các binh sĩ bị thương được điều trị tại chỗ vì không thể tản thương về Tổng Y Viện Duy Tân hay Bệnh viện Quảng Ngãi. Các sườn đồi quanh Ba Tư địch chong pháo và phòng không như cây rừng, từ trên cao nhìn xuống, Ba Tư trở thành một điểm nhỏ và bất cứ một chiếc trực thăng nào lọt vào Ba Tư hay đậu lên bãi đáp căn cứ, sẽ không có cơ hội thoát khỏi lưới lửa của Bắc quân. Ba Tư đã thực sự bị bao vây và cô lập. Nhưng Ba Tư vẫn sừng sững hiên ngang trước mắt quân thù.

Đêm thứ tư, đúng như dự đoán của Trung Tâm Hành Quân và chi khu Ba Tư, địch tăng cường thêm một số không rõ về hỏa lực và quân số để dứt điểm Ba Tư. Mới khoảng 6 giờ tối, các toán tiền sát đã báo cáo về các dấu hiệu chuyển quân đông đảo của đi.ch. Lệnh máy đưa con “rong chơi xa” vào hang cấp tốc được ban ra để pháo binh dập phủ đầu các điểm khả nghi tập trung quân của đi.ch. Đánh trước cho mẻ thế tiến công của địch ngon hơn. Các khẩu pháo 105 ly của Biệt Động Quân rút đạn tới tấp vào các điểm khả nghi, và y như rằng, một số đơn vị địch đang gom quân chuẩn bị cho trận cường tập biển người bị lãnh pháo, các chỉ huy hành quân địch tản quân để tránh pháo và bất ngờ ra lệnh trả đũa. Pháo địch trên các sườn đồi thi nhau rút vào căn cứ và địch bắt đầu tấn công dữ dội khắp các tuyến phòng thủ. Đạn bên trong bắn ra như mưa bão.

Cũng như mọi hôm, đêm nay, chị Bầy mang mền và áo giáp ra ngủ bên chồng. Chị ráp băng đạn vô cây M16, chị chuẩn bị đạn sẵn sàng cho cây M79, chị khui nắp máy thùng đạn đại liên để sẵn cho chồng rồi chị lăn ra quán mền ngủ dưới chân anh Bầy. Lúc này chị mang bầu cũng gần hai tháng, cái bầu làm chị mỗi mệt, thêm ba đêm chiến đấu bên chồng, bị mất ngủ làm người chị như rã rời không mang nổi một thùng đạn, thế mà khi địch bắt đầu khai hỏa, những tràng thương liên đầu tiên tua tủa những làn lửa như điện xẹt cắm vào bao cát bên cạnh anh Bầy cùng với tiếng pháo của địch trút vào căn cứ, chị bung mền chụp súng bắn tiếp chồng một cách tỉnh queo. Anh Bầy bảo chị:

- Đêm nay có lẽ là đêm sống chết đó em! Tụi Sao Vàng này là loại dữ chứ không phải tụi địa phương. Nó không nhổ mình nổi thì người ta sẽ gọi nó là sư đoàn Sao Chì, Sao Đất Sét... nó nhục lắm. Có điều biết chắc là có một tên Sao Vàng bị ăn M79 của em mà thằng sư trưởng nó cóc biết! Nó biết chắc nó độn thổ!

Anh Bầy đùa với vợ. Hai vợ chồng “hợp đồng chiến đấu” ngon lành dưới làn đạn chiu chéo của đủ các loại vũ khí địch trút vô đồn. Gần đến 4 giờ sáng, súng các mặt nổ dữ hơn, pháo trên các đồi xung quanh rút đạn ào ạt hơn, kinh nghiệm chiến trường cho anh Bầy Biết là địch chuẩn bị biển người. Và quả như vậy, tiếng hô xung phong dậy vang rừng núi nghe rõ len lách trong tiếng đạn nổ như mưa, như pháo Tết. Tiếng hô xung phong của địch cũng pha chen với những tiếng thét đau đớn kinh hoàng của dòng người địch bị trúng đạn, có thể người bị một viên, có thể cùng lúc bị mấy mươi viên, có thể tan xác, có thể quần quai...

Lúc này chị Bầy không trở lại hầm mang đạn ra, chị dựa vách bao cát bên chồng bắn chính xác vào các mục tiêu đang tràn vào các mảng hàng rào bị cắt, chị bắn có lúc hàng loạt cả băng đạn, có lúc chị bắn từng ba hay bốn viên một. Chị trở

thành một xạ thủ tác xạ điều luyện tự lúc nào chị không biết.

Còn cu Thành? Nhóc nhỏ đêm nay không núp trong hầm mà ra hẳn giao thông hào. Anh Bẫy gọi con:

- Đêm nay hao đạn quá trời! Mấy khẩu đại liên mà hết đạn thì M72 có thánh cũng không thay nổi. Trong hầm còn nhiều đạn không con?

- Còn Ba! Con thấy còn một đồng lận! Nãy giờ con mang đạn ra cho Ba và chú Bình mà Ba mê bắn Ba đâu có hay!

Anh Bẫy mắt vẫn không rời mục tiêu, không rời các toán đặc công gần như ngang nhiên liều mạng đập xuyên lưới lửa để xé vô đồn. Bàn tay anh Bẫy tê rần, mấy ngón tay như cứng lại. Địch tấn công rất quá, nên cái cảm xúc thương con, thương vợ nó không còn chỗ trong đầu anh. Đạn từ nòng súng anh vẫn tuôn ra như mưa bắc, và anh có cảm tưởng nếu anh ngưng bắn, địch sẽ tràn tận hàng rào phòng thủ sau cùng, và những tên còn sống sẽ chơi một quả B40 vào ổ đại liên anh.

Bắc Phong Sài Gòn

*Trích “Những Trận Đánh Không Tên Trong Quân Sử 2004” sắp phát hành vào khoảng ngày
Quân lực 19/6/2004*